164

Estr. T. XIV 330

Dodane Officia Sanctorum
1753 Estr. nieznane

Dar F. Bieniadeckiego
XI. 1925

OFFICIA SANCTORUM.

Tum Universo Clero Regni Poloniæ Sæculari & Regulari, tum Religiosis Societatis JESU recentiùs præcepta & concessa.

Feriâ VI. post Cineres.

In Festo Quinque Vulnerum D. N. JESU Christi. Duplex majus. Pro tota Societate JESU & pro omnibus Confratribus etiam exteris Congregationum Bonæ mortis ubiqué locorum degentibus ex Decreto SS. D. N. BENEDICTI Papæ XIV. die 25. Aprilis 1753.

AD VESPERAS.

Antiph. Verè languores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portavit.

Psalm. 115.

CRedidi, propter quod locutus sum * ego autem humiliatus sum nimis

Ego dixi in excessu meo. * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino * pro omnibus, quæ retribuit mihi?

Calicem salutaris accipiam, * & nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddã corã omni populo ejus, * pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus

O Domine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, & filius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea: * tibi sacrificabo hostiam laudis, & nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus: * in atriis domûs Domini, in medio tui Jerusalem.

Antiph: Verè languores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portavit.

Antiph. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra.

Psalm. 119.

AD Dominum, cùm tribularer, clamavi: * & exaudivit me.

Domine libera animam meam à labiis iniquis, * & à lingua dolosa.

Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi * ad linguam dolosam?

Sagittæ potentis acutæ, * cùm carbonibus desolatoriis.

Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est: habitavi cum habitantibus Cedar: * multùm incola fuit anima mea.

Cum his, qui oderunt

 pacem,

pacem, eram pacificus: * cùm loquebar illis, impugnabant me gratis.

Antiph. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra.

Antiph. Alligavit Dominus plagam populi sui, & percussuram ejus sanavit.

Psalm. 139.

ERipe me Domine ab homine malo; * à viro iniquo eripe me.

Qui cogitaverunt iniquitates in corde, * tota die constituebant prælia:

Acuerunt linguas suas sicut serpentis: * venenũ aspidum sub labiis eorum.

Custodi me Domine de manu peccatoris: * & ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitaverunt supplantare gressus meos: * absconderunt superbi laqueum mihi.

Et funes extenderunt in laqueum * juxta iter scandalum posuerunt mihi.

Dixi Domino: Deus meus es tu; * exaudi Domine vocem deprecationis meæ.

Domine, Domine virtus salutis meæ: * obumbrâsti super caput meum, in die belli.

Ne tradas me Domine à desiderio meo peccatori: * cogitaverunt contra me, ne derelinquas me, ne fortè exaltentur.

Caput circuitus eorum: * labor labiorum ipsorũ operiet eos.

Cadent super eos carbones, in ignem dejicies eos: * in miseriis non subsistent.

Vir linguosus non dirigetur in terra: * virum injustum mala capient in interitu.

Cognovi, quia faciet Dominus judicium inopis, * & vindictam pauperum.

Verumtamen justi confitebuntur nomini tuo: * & habitabunt recti cum vultu tuo.

Antiph. Alligavit Dominus plagam populi sui, & percussuram ejus sanavit.

Antiph Omnis, qui transibit, stupebit super omnes plagas ejus.

Psalm. 140.

DOmine clamavi ad te, exaudi me: * intende voci meæ, cùm clamavero ad te.

Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo: * elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum.

Pone Domine custodiam ori meo: * & ostium circumstantiæ labiis meis.

Non declines cor meũ in verba malitiæ, * ad excusanda excusationes in peccatis,

Cum hominibus operantibus iniquitatem: * & non communicabo cum electis eorum,

Corripiet me justus in misericordia & increpabit me * oleum autem peccatoris non inpinguet caput meum.

Quoniam adhuc & oratio mea in beneplacitis eorum: * absorpti sunt juncti petræ judices eorũ.

Audient verba mea, quoniam potuerunt: * sicut crassitudo terræ erupta est super terram.

Dissipata sunt ossa nostra secus infernum: * quia ad te Domine Domine, oculi mei: in te speravi, non auferas animã meam.

Custodi me à laqueo, quem statuerunt mihi: * & à scandalis operantium iniquitatem.

Cadent in retiaculo ejus peccatores: * singulariter sum ego, donec transeam.

Antiph. Omnis, qui transibit, stupebit super omnes plagas ejus.

Antiph. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, & videte, si est dolor, sicut dolor meus.

Psalm. 141.

VOce mea ad Dominum clamavi, * voce mea ad Dominum deprecatus sum.

Effundo in conspectu ejus orationem meam, * & tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

In deficiendo ex me spiritum meum, * & tu cognovisti semitas meas.

In via hac, qua ambulabam, * absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, & videbam: * & non erat, qui cognosceret me.

Periit fuga à me, * & non est, qui requirat animam meam,

Clamavi ad te Domine, * dixi: Tu es spes mea portio mea in terra viventium.

Intende ad deprecationem meam: * quia humiliatus sum nimis.

Libera me à persequentibus me: * quia confortati sunt super me.

Educ de custodia animã meam ad confitendum nomini tuo, * me expectant justi, donec retribuas mihi.

Antiph. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite & videte, si est dolor, sicut dolor meus.

CAPITULUM *Isaiæ* 5. 3.

CHristus vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra, cujus livore sanati sumus,

Hymnus.

PAnge lingua gloriosi
Lauream certaminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triũphum nobilem.
Qualiter Redẽptor orbis
Immolatus vicerit.

De Parentis protoplasti
Fraude Factor condolens,
Quando pomi noxialis
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notavit,
Damna ligni ut solveret.

Hoc opus nostræ salutis
Ordo depoposcerat,
Multiformis proditoris
Ars ut artem falleret,
Et medelam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitudo temporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Conditor;
Atque ventre Virginali
Carne amictus prodiit.

Vagit infans inter arcta
Conditus præsepia:
Membra pannîs involuta
Virgo Mater alligat:
Et Dei manus pedesque
Stricta cingit fascia.

Sempiterna sit Beatæ
Trinitati gloria,
Æqua Patri, Filioque;
Par decus Paraclito;
Unius Trinique nomen
Laudet universitas. Amen.

℣. Videbunt, in quem transfixerunt.

℟. Et dolebunt super eum, ut in morte Primogeniti.

Ad Magnificat. *Antiph.*

Dum in Cruce penderet Unigenitus Dei Filius, & ab omnibus subsannaretur, Mater ejus Virgo Maria ipsum verum Deum, & hominem condolens venerabatur.

ORATIO.

DEus, qui Unigeniti Filii tui passione, & per quinque vulnera ejus sanguinis effusione, humanã naturam peccatõ perditã reparâsti: tribue nobis, quæsumus; ut qui ab eo suscepta Vulnera veneramur in terris, ejusdem pretiosissimi sanguinis fructum consequi mereamur in cælis. Per eundem.

AD MATUTINUM.

Invitat.

Christum in Cruce confixum, quinque plagîs vulneratum, * Venite adoremus.

Hymnus. Pange lingua, &c, ut supra.

In 1. Nocturno.

Antiph. Quis est, qui venit de Edom tinctis vestibus de Bosra?

Psalm 10.

IN Domino confido: quomodo dicitis animæ meæ: * Transmigra in montem sicut passer.

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quæ perfecisti, destruxerunt: * justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo, * Dominus in cælo sedes ejus:

Oculi ejus in pauperem respiciunt: * palpebræ ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum & impium: * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos: ignis, & sulphur, & spiritus procellarum, pars calicis eorum.

Quoniam justus Dominus, & justitias dilexit: * æquitatem vidit vultus ejus.

Antiph. Quis est, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra?

Antiph. Quare rubrũ est indumentum tuum, & vestimenta tua sicut calcantium in torculari.

Psalm. 14.

DOmine quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sinè macula, * & operatur justitiam,

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit proximo suo malum, * & opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat.

Qui jurat proximo suo, & non decipit: * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, & munera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc, * non movebitur in æternum.

Antiph. Quare rubrum est indumentum tuum, & vestimenta tua sicut calcantium in torculari.

Antiph. Torcular calcavi solus, & de gentibus non fuit vir mecum.

Psalm. 23.

DOmini est terra, & plenitudo ejus; * orbis terrarum, & universi, qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum: * & super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montẽ Domini? * aut quis stabit in

in loco sancto ejus?

Innocens manibus & mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem à Domino: * & misericordiam à Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas Principes vestras, & elevamini portæ æternales; * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis & potens: Dominus pot ns in prælio.

Attollite portas Principes vestras, & elevamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Antiph. Torcular calcavi solus, & de gentibus non fuit vir mecum.

℣. Foderunt manus meas & pedes meos.

℟. Dinumeraverunt omnia ossa mea.

De Isaia Propheta.

LECTIO I. Cap. 53.

QUis credidit auditui nostro? & brachium Domini cui revelatum est? & ascendet sicut virgultū coram eo, & sicut radix de terra sitienti. Non est species ei, neque decor, & vidimus eum, & non erat aspectus, & desideravimus eum despectum & novissimum virorum, virum dolorum, & scientem infirmitatē, & quasi absconditus vultus ejus, & despectus; unde nec reputavimus eum. Verè languores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portavit: Et nos putavimus eum quasi leprosum, & percussum à Deo, & humiliatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra; disciplina pacis nostræ, super eum, & livore ejus sanati sumus.

℟. Gratificabit nos Deus in dilecto Filio suo: * In quo habemus redemptionem per sanguinem ejus in remissionem peccatorum.

℣. Ecce venit plenitudo temporis, in quo misit Deus Filium suum in terras. In quo.

Lectio II.

OMnes quasi oves erravimus, unusquisq; in viam suam declinavit, & posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrûm. Oblatus est, quia ipse

ipse voluit, & non aperuit os suum; sicut ovis ad occisionem ducetur, & quasi agnus coram tondẽte se obmutescet, & non aperiet os suum. De angustia, & de judicio sublatus est, generationem ejus quis enarrabit. Quia abscissus est de terra viventium: propter scelus populi mei percussi eum, & dabit impios pro sepultura, & divites pro morte sua; eò, quòd iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus. Et Dominus voluit conterere eum in infirmitate,

℟. Nos, qui aliquando eramus longè, facti sumus prope per sanguinem Jesu Christi: * Ipse est pax nostra, qui fecit utraque unum.

℣. A Domino factum est istud, & est mirabile in oculis nostris. Ipse.

Lectio III. Cap. 63.

QUis est, qui venit de Edom tinctis vestibus de Bosra? Iste formosus in stola sua, gradiens in multitudine fortitudinis suæ. Ego, qui loquor justitiam, & propugnator sum ad salvandum. Quare ergo rubrum est indumentum tuum, & vestimenta tua sicut calcantium in torculari? Torcular calcavi solus, & de gentibus non est vir mecum; calcavi eos in furore meo, & conculcavi eos in ira mea, & aspersus est sanguis eorum super vestimenta mea, & omnia indumenta mea inquinavi; dies enim ultionis in corde meo, annus redemptionis meæ venit. Circumspexi, & non erat auxiliator: quæsivi, & non fuit, qui adjuvaret,

℟. In primogenito ex mortuis complacuit omnẽ plenitudinem divinitatis inhabitare, & per eum reconciliari omnia in ipsum: * Pacificans per sanguinẽ Crucis ejus, sive quæ in cælis, sive quæ in terris sunt.

℣. Ipse est caput corporis Ecclesiæ, in omnibus primatum tenens. Pacificans. Gloria Patri. Pacificans.

In II. Nocturno.

Antiph. Foderunt manus meas, & pedes meos; dinumeraverunt omnia ossa mea. *Psalm.* 21.

DEus, Deus meus, respice in me, quare me dereliquisti? * longè à salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus clamabo per diem, & non exaudies; * & nocte, non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, * Laus Israel.

In te speraverunt patres nostri; * speraverunt, & liberâsti eos.

Ad te clamaverunt, & salvi facti sunt: * in te speraverunt, & non sunt confusi.

Ego autẽ sum vermis, & non homo, * opprobrium hominum, & abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me, * locuti sunt labiis, & moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum. * salvum faciat eum; quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: * spes mea ab uberibus matris meæ. In te projectus sum ex utero.

De ventre matris meæ. Deus es tu, * nè discesseris à me.

Quoniã tribulatio proxima est; * quoniam non est, qui adjuvet.

Circum dederunt me vituli multi: * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum, * sicut leo rapiens & rugiens.

Sicut aqua effusus sum: * & dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquescens, * in medio ventris mei.

Aruit tanquam testa virtus mea, & lingua mea adhæsit faucibus meis: * & in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi * concilium malignantium obsedit me:

Foderunt manus meas, & pedes meos * dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi verò consideraverunt, & inspexerunt me: * diviserunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem Domine ne elongaveris auxilium tuum à me; * ad defensionem meam conspice,

Erue à framea Deus animam meam: & de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leonis: * & à cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis: * in medio Ecclesiæ laudabo te.

Qui timetis Dominum, laudate eum: * universum semen Jacob glorificate eũ.

Timeat eum omne semen Isràël: * quoniam non sprevit, neque despexit deprecationem pauperis;

Nec avertit faciem suam à me; * & cùm clamarem ad eum?

ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea inEccleſia magna: * vota mea reddam in conſpectu timentium eum.

Edent pauperes & ſaturabuntur: & laudabuntDominum, qui requirunt eum: * vivent corda eorum in ſæculum ſæculi.

Reminiſcentur & convertentur ad Dominum, * univerſi fines terræ;

Et adorabunt in conſpectu ejus * univerſæ familiæ Gentium.

Quoniam Domini eſt regnum: * et ipſe dominabitur Gentium.

Manducaverunt & adoraverunt omnes pingues terræ; * in conſpectu ejus cadant omnes, qui deſcendunt in terram.

Et anima mea illi vivet; * ſemen meum ſerviet ipſi.

Annuntiabitur Domino generatio ventura; * & annuntiabunt cæli juſtitiam ejus populo, qui naſcetur, quem fecit Dominus.

Antiph. Foderunt manus meas; & pedes meos; dinumeraverunt omnia oſſa mea.

Antiph. A planta pedis usque ad verticem capitis non eſt in eo ſanitas.

Pſalm. 65.

JUbilate Deo omnis terra, pſalmum dicite nomini ejus; * date gloriam laudi ejus.

Dicite Deo, quàm terribilia ſunt opera tua Domine, * in multitudine virtutis tuæ mentientur tibi inimici tui.

Omnis terra adoret te, & pſallat tibi; * pſalmum dicat nomini tuo.

Venite & videte opera Dei; * terribilis in conſiliis ſuper filios hominum.

Qui convertit mare in aridam, in flumine pertranſibunt pede: * ibi lætabimur in ipſo.

Qui dominatur in virtute ſua in æternum, oculi ejus ſuper Gentes reſpiciunt. * qui exaſperant, non exaltentur in ſemetipſis.

Benedicite Gentes Deum noſtrum: * & auditam facite vocem laudis ejus.

Qui poſuit animam ſuã ad vitam: * & non dedit in commotionem pedes meos,

Quoniam probâſti nos Deus: * igne nos examinâſti, ſicut examinatur argentum.

Induxiſti nos in laqueũ, poſuiſti tribulationes in dorſo noſtro; * impoſuiſti homines ſuper capita noſtra.

Trãſivimus per ignẽ & aquã: * & eduxiſti nos in refrigerium.

Introibo ad domum tuã

in holocaustis, * reddam tibi vota mea, quæ distinxerunt labia mea.

Et locutum est os meum; * in tribulatione mea.

Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arietum: * offeram tibi boves cum hircis.

Venite, audite, narrabo, omnes qui timetis Deum, * quanta fecit animæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamavi; * & exaltavi sub lingua mea,

Iniquitatem si aspexi in corde meo, * non exaudiet Dominus.

Propterea exaudivit Deus, * & attendit voci deprecationis meæ.

BenedictusDeus, qui non amovit orationem * & misericordiam suam à me.

Antiph. A planta pedis usque ad verticem capitis non est in eo sanitas

Antiph. Vulnus, & livor, & plaga tumens non est circumligata, nec curata medicamine neque fota oleô.

Psalm. 76.

NOtus in Judæa Deus, * in Israël magnum nomen ejus.

Et factus in pace locus ejus, * habitatio ejus in Sion,

Ibi confregit potentias arcuum, * scutum, gladium, & bellum.

Illuminans tu mirabiliter â montibus æternis: * turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum; * & nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua Deus Jacob dormitaveruut, * qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, & quis resistet tibi? * extunc ira tua.

De cælo auditum fecisti judicium; * terra tremuit & quievit.

Cùm exurgeret in judicium Deus, * ut salvos faceret omnes mansuetos terræ.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi: * & reliquiæ cogitationis diem festum agent tibi.

Vovete & reddite Domino Deo vestro * omnes qui in circuitu ejus affertis munera.

Terribili & ei, qui aufert spiritum principum, * terribili apud reges terræ.

Antiph. Vulnus, & livor, & plaga tumens non est circumligata, nec curata medicamine, neque fota oleô.

℣. Verè languores nostros ipse tulit.

℟. Et dolores nostros ipse

ipse portavit.

Sermo sancti Bernardi Abbatis.

Lib. de Pass. Dom. cap. 41.

Lectio IV.

CAptus est JESUS; post plurimas illusiones tã Judæorum quàm Gentium, post sanguinis plures effusiones, clavis immitibus, manibus simul, & pedibus perforatur, & configitur ligno crucis Salvator noster mitissimus JESUS. Intuere, & respice rosam passionis sanguineæ, quomodo rubet indicium ardentissimæ charitatis. Contendunt passio & charitas: ista, ut plùs ardeat, illa, ut plùs rubeat.

℟. Per mortem destruxit JESUS eum, qui mortis habebat imperium. * Ut liberaret eos, qui timore mortis obnoxii erant servituti.

℣. Unde debuit per omnia fratribus assimilari, ut misericors fieret. Ut liberaret.

Lectio V.

VIde, quomodo hoc flore rosæ floruerit optima vitis nostra rubicundus JESUS. Vide totum corpus, sicubi rosæ sanguineæ florem non invenias. Inspice manũ unã & alteram, si florem rosæ non invenias in utraque. Inspice pedem unum, & alterum, numquid non rosei? Inspice lateris aperturã, quia nec illa caret rosâ, quãvis ipsa subrubea sit, propter mixturã aquæ. quia, sicut narrat Evangelista: cùm unus militũ lanceâ latus ejus perforâsset, exivit sãguis & aqua.

℟. Per hominem mors, & per hominem resurrectio mortuorum. * Et sicut in Adam omnes peccaverunt, ità in Christo omnes vivificabuntur.

℣. Novissimè autẽ inimica destruetur mors. Et sicut.

Ex eod. D. Bernardo *Ser. de Pass. D.*

Lectio VI.

REspice Domine sancte Pater de Sanctuario tuo, & de excelso cælorum habitaculo; & intuere hanc sacrosanctam Hostiam, quam tibi offert magnus Pontifex noster, Sanctus puer tuus Dominus JESUS, pro peccatis fratrũ suorum, & esto placabilis super multitudinem malitiæ nostræ. Cognosce Pater tunicam filii tui Joseph: heu fera pessima devoravit eum, & conculcavit in furore suo vestimentũ ejus, ecce quinque scissuras lamentabiles in eo reliquit.

℟. Videmus Jesum propter

pter passionem mortis gloria & honore coronatum: * Ut pro omnibus gustaret mortem.

℣. Decebat eum, qui multos filios in gloriam adduxerat, auctorem salutis eorum per passionem consummari. Ut pro omnibus.

Gloria Patri. Ut pro.

In III. Nocturno.

Antiph. Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum?

Psalm. 25.

CAntate Domino canticum novum; * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino & benedicite nomini ejus * annuntiate de die in diem salutare ejus.

Annuntiate inter Gentes gloriam ejus, in omnibus populis mirabilia ejus

Quoniam magnus Dominus, & laudabilis nimis; * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii Gentium dæmonia. * Dominus autem cælos fecit.

Confessio & pulchritudo in conspectu ejus * Sanctimonia & magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Domino patriæ Gentium, afferte Domino gloriam & honorem: * afferte Domino gloriam ejus.

Tollite hostias, & introite in atria ejus: * adorate Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur à facie ejus universa terra: * dicite in Gentibus, quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovebitur; * judicabit populos in æquitate.

Lætentur cæli, & exultet terra, commoveatur mare, & plenitudo ejus: * gaudebunt campi, & omnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna silvarum à facie Domini, quia venit: * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terræ in æquitate, * & populos in veritate sua.

Antiph. Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum?

Antiph. His plagatus sum in domo eorum, qui me diligebant.

Psalm. 96.

DOminus regnavit, exultet terra: * lætentur insulæ multæ.

Nubes & caligo in circuitu ejus: * justitia, & judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * & inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ: * vidit, & commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt à facie Domini; * à facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt cæli justitiam ejus; * & viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia * & qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus: * audivit, & lætata est Sion.

Et exultaverunt filiæ Judæ, * propter judicia tua Domine.

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum; * custodit Dominus animas sanctorū suorū, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde lætitia.

Lætamini justi in Domino: * & confitemini memoriæ sanctificationis ejus.

Antiph. His plagatus sum in domo eorum, qui me diligebant.

Antiph. In amaritudine sermo meus est, & manus plagæ meæ aggravata est super gemitum meum.

Psalm. 97.

CAntate Domino canticum novum: * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus, * & brachium sanctū ejus.

Notum fecit Dominus salutare suum: * in conspectu Gentium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordiæ suæ, * & veritatis suæ domui Israël.

Viderunt omnes termini terræ; * salutare DEI nostri.

Jubilate DEO omnis terra: * cantate, & exultate, & psallite.

Psallite Domino in cithara & voce psalmi * in tubis ductilibus, & voce tubæ corneæ.

Jubilate in conspectu Regis Domini: * moveatur mare, & plenitudo ejus; orbis terrarū, & qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt à conspectu Domini: * quoniā venit judicare terram.

Judicabit orbē terrarū in justitia, * & populos in æquitate.

Antiph. In amaritudine sermo meus est, & manus plagæ meæ aggravata est super

super gemitū meū.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

℟. Attritus est propter scelera nostra.

Lectio S. Evang. secundùm Joannē.

Lectio VII. Cap. 19.

IN illo tempore: sciens Jesus, quia omnia consūmata sunt, ut cōsūmaretur scriptura, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia S. Cyrilli. Episcopi Alexandrini.

Lib. 12. Comment. in Joan.

CUm ab immanibus Judæis omnis in Christū expleta esset impietas, nec quidquā jam ad sūmā crudelitatē reliquū esset, ad extremū caro Christi sanctissima proprium quidam, ac naturale rursus patitur. Multis enim, ac variis doloribus exsiccata, siti torquetur. Graves siquidem dolores magnam ad sitim commovendam vim habent, naturali quodam, & inexplicabili calore humidum consumentes, & igneis ardoribus præcordia urentes.

℟. Manifestata est gratia Dei per illuminationē Salvatoris nostri Jesu Christi: * Qui destruxit mortem, illuminavit autem vitam in incorruptionem.

℣. Liberavit, & vocavit nos vocatione sua sancta, per gratiam, quæ data est nobis in Christo. Qui

Bened. Divinū auxiliū.

Lectio VIII.

COnsummatum esse ait impietatis Judaicæ modum, & impotentem sæviendi animum. Quid enim Judæi intentatum reliquerunt, aut quid non extremæ crudelitatis adhibuerunt? Quod supplicii, aut contumeliæ genus prætermiserunt? Quamobrem jure, consummatum est, ait, sed hora jam eum ad prædicandum spiritibus, qui apud inferos erant, invitante (advenit enim, ut mortuorum, ac vivorum dominaretur) ipsam pro nobis mortem suscepit, communem hanc naturæ passionem sustinuit in carne sua.

℟. Dignus es Domine accipere librum & aperire signacula ejus, quoniam occisus es, & redemisti nos Deo: * In sanguine tuo.

℣. Fecisti enim nos Deo nostro regnum, & Sacerdotes. In sanguine tuo.

Gloria Patri. *In sanguine.*

Lectio IX.

De Homilia Feriæ occurrentis. Te Deum.

Ad Laudes, & per horas.

Antiph. Verè languores nostros

nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portavit.

Psalm. Dominus regnavit &c.

Antiph. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra.

Antiph. Alligavit Dominus plagam populi sui, & percussuram ejus sanavit.

Antiph. Omnis, qui transibit, stupebit super omnes plagas ejus.

Antiph. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, & videte, si est dolor sicut dolor meus.

Capitulum Isaiæ. 5. 3.

CHristus vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra, cujus livore sanati sumus.

Hymnus.

LUstra sex qui jam peregit
Tēpus, implens corporis,
Spontè libera Redemptor
Passioni deditus,
Agnus in Crucis levatur
Immolandus stipite.

Felle potus ecce languet:
Spina, clavi, lancea
Mite corpus perforârunt,
Unda manat & cruor;
Terra, pontus, astra, mundus.
Quo lavantur flumine

Crux fidelis inter omnes
Arbor una nobilis:
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, germine;
Dulce ferrū, dulce lignum,
Dulce pondus sustinent.

Flecte ramos arbor alta
Tensa laxa viscera,
Et rigor lentescat ille,
Quem dedit nativitas:
Et superni membra Regis
Tende miti stipite.

Sola digna tu fuisti
Ferre mundi Victimam:
Atque portum præparare
Arca mundo naufrago,
Quam sacer cruor perunxit,
Fusus Agni corpore.

Sempiterna sit Beatæ
Trinitati gloria,
Æqua Patri, Filioque,
Par decus Paraclito;
Unius Trinique nomen
Laudet universitas, Amen.

℣. Videbunt, in quem transfixerunt.

℟. Et dolebunt super eum, ùt in morte Primogeniti.

Ad Benedictus

Antiph. Unus militum lanceâ latus ejus aperuit & continuò exivit sanguis, & aqua.

Deus, qui Unigeniti &c.

Ad Tertiam.

Antiph. Ipse autem. *Capitulum.* Christus vulneratus est, *ùt supra.*

℟. *br.* Foderunt manus meas: * & pedes meos. Foderunt.

℣. Di-

℣. Dinumeraverunt omnia ossa mea. Et pedes. Gloria. Foderunt.

℣. O vos omnes, qui transitis per viam.

℟. Attendite, & videte dolorem meum.

Ad Sextam.

Antiph. Alligavit Dominus.

Capitulum Isaiæ. 50.

FAciem non averti ab increpantibus, & conspuentibus in me, Dominus Deus auxiliator meus, ideo non sum confusus.

℟. *br.* Verè languores nostros * Ipse tulit. Verè.

℟. Et dolores nostros ipse portavit.

Ipse tulit. Gloria Patri. Verè languores.

℣. Disciplina pacis nostræ super eum.

℟. Et livore ejus sanati sumus.

Ad Nonam.

Antiph. O vos omnes.

Capitulum. Isaiæ. 53.

TRadidit Christus in mortem animã suam, & cum sceleratis reputatus est, & ipse peccata multorũ tulit, & pro transgressoribus rogavit.

℟. *br.* Ipse vulneratus est * propter iniquitates nostras. Ipse.

℣. Attritus est propter scelera nostra. Propter iniquitates. Gloria. Ipse vulneratus.

℣. Oblatus est, quia ipse voluit.

℟. Et non aperuit os suum.

In Secundis Vesperis.

Antiphonæ. Capitulum. Hymnus. & ℣. *ut in primis Vesperis.*

Ad Magnificat.

Antiph. Ego sum vestra redemptio: manus meæ, quæ vos fecerunt, clavis confixæ sunt: propter vos flagellis cæsus, & spinis coronatus sum; aquam petii pendens, & acetum porrexerunt: in escã meã fel dederunt, & in latus lanceam: mortuus, & sepultus resurrexi, vobiscũ sum, & vivo in æternum.

In Festo Sanctorum, quorum Sacræ Reliquiæ apud Nos coluntur.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum, præter ea, quæ hîc ponuntur.

Oratio.

AUge in nobis, Domine, resurrectionis fidem, qui Sanctorum tuorum Reliquiîs mirabilia operaris: & fac nos immortalis gloriæ participes, cujus in eorum cineribus pignora veneramur. Per Dominũ.

In I. Nocturno.

Ex Tractatu S. Joannis Damasceni de fide orthodoxa

doxa cap. 16. l. 4. Lectio IV.

CHristus Dominus Sanctorum Reliquias velut salutiferos fontes præbuit, ex quibus plurima nobis beneficia manant, svavissimumque unguentum profluit. Nec verò quisquam huic sermoni fidem detrahat; nam si aqua in deserto ex aspera & solida rupe, atque ex asini maxilla, ad sedandā Samsonis sitim DEO ita volente, prosiliit, eritne, cur cuiquam incredibile videatur, ex Martyrum Reliquiis svave unguentum scaturire? Minimè certè: iis quidem, quibus DEI potentia, honorque; quô Sanctos suos afficit, perspectus; & exploratus est, Atque illud quidem veteri lege comparatum erat, ut quisquis mortuū contigisset, immundus censeretur, verùm hi in mortuorum numero minimê habendi sunt. ℟. Sancti tui.

Lectio V.

EX quo enim ipsamet vita ac vitæ auctor inter mortuos adscriptus est eos, qui spe resurrectionis, fideique erga eū, diem extremum clauserūt, mortuos haudquaquam appellamus. Quæ enim mortuum corpus miracula edere queat? Per ea dæmones expelluntur, morbi profligantur, ægroti sanantur, cæci prospiciunt, leprosi mundantur, tentationes, ac mærores, denique omne donum optimū à Patre luminum eorum operâ, ad eos, qui fide minimè dubia postulant, descendit. Quid non laboris suscipias, ut Patronū quemdam nanciscaris, qui te mortali Regi offerat, ac tuo nomine ad eum verba faciat? Annon igitur hi honorandi sunt, qui totius humani generis Patronos se profitentur, ac DEO nostrâ causâ supplicant. ℟. Verbera carnificum.

Lectio VI.

HOnorandi certè & quidem ita, ut in eorū nomine templa DEO exstruamus, dona offeramus, eorum memoriam colamus, atque in ea spiritualiter oblectemur, quo nimirū lætitia nostra iis, à quibus invitamur, congruat; ne dum eos colere, & demereri studemus, offendamus potiùs, & irritemus. Quibûs enim rebûs DEUS colitur, iisdem quoque servi ipsius oblectantur, quibûs autem DEUS offenditur, iisdem etiam milites offenduntur. Quocirca in Psalmis & Hymnis,

mnis, & cantibus, & compunctione, & eorum, qui in egestate versantur, cõmiseratione, quibùs obsequiîs DEUS potissimùm conciliatur, Sanctos colamus, statuas ipsis, & visibiles imagines erigamus; imò ipsi virtutibus eorum imitandis hoc consequamur, ut vivæ eorum statuæ, atque imagines simus.

℟. Tanquam aurum.

In III. Nocturno.

Homi. in Evangelium

DescendensJESUSde mõte

Infra Octavam. S. Joannis Francisci *Regis si contingat recitari Officium de eodem, Lectiones II. & III. Nocturni desumendæ ex octavario communi* Confessoris *non Pontificis.*

DIE XXIII. Junii.

OctavaS. Joan. Francisci Regis Duplex.

In primo Nocturno

Lectiones de scriptura occurrente

In secundo Nocturno.

De Sermone S. Bernardi Abbatis.

Sermo 2. de S. Victore.

Lectio IV.

GAudete in Domino Dilectissimi, qui inter continua suæ pietatis beneficia, indulsit hominem mundo, cujus multi salvarentur exemplô. Iterum dico, gaudete, quòd factus de medio appropiavitDeo, ut multò plures ejus intercessione salventur, in terris visus est, ut esset exemplo; in Cælum levatus est, ut sit patrocinio. Hic informat ad vitam, illic invitat ad gloriam, factus est mediator ad regnum, qui fuit incitator ad opus, Bonus mediator, qui sibi jam postulans nihil, totũ in nos transferre desiderat, & supplicantis affectum, & supplicationis fructum; quid enim quærat sibi,qui nullius eget?

Lectio V.

HÆc dies gloriosæ migrationis ejus, dies lætitiæ cordis ejus, exultemus, & lætemur in ea. Introivit in potentias Domini, gaudeamus: quia nunc potentior est ad salvandum. Hodie N. posito corpore, tantò alacrior, quantò expeditior penetravit in sancta, similis factus in gloria Sanctorum. Hodie despectò mundô, & mundi principe triumphato, supra mundum victor ascendit, accipiens de manu Domini coronam victoriæ. Ascendit autem cum immensa supellectili meritorum, clarus triumphî, miraculîs gloriosus: sedet veteranus miles, debita jam svavitate,& secu-

ritate quietus: securus quidem sibi, sed nostri sollicitus. O venerandam etiam ipsis Angelis sanctitatem: quam pari studio, etsi dispari voluntate, & mali fugitant, & frequentant boni: nec facilè dixerim, quòd virum adstruat sanctiorem, horum favor aut pavor illorum.

Lectio VI.

O Miles emerite! qui Christianæ militiæ duris laboribus Angelicæ felicitatis requiem commutâsti: respice ad imbelles commilitones tuos, qui inter hostiles gladios, & spiritales nequitias tuîs laudibûs occupamur. Quàm pium, quàm dulce, quàm suave, ô N. in hoc loco afflictionis, & in hoc corpore mortis te canere, te colere, te precari. Nomen tuum, & memoriale tuum favus distillans in labiis captivorum, mel & lac sub lingva eorum, qui tui memoriâ delectantur. Eja ergo fortis Athleta, dulcis Patrone, advocate fidelis, exurge in adjutorium nobis: ut & nos de nostra ereptione gaudeamus, & tu de plena victoria glorieris.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundùm Lucam.

IN illo tempore; dixit Jesus Discipulis suis: Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris. Et reliqua.

Homilia S. Fulgentii Episcopi.

Ex Serm: de Confessoribus.

SI justum Domini sermonem secundùm literam velimus accipere; nihil in eo cōmodi spiritualis possumus invenire; quid enim proficit ad animæ salutem, si aliquis corporaliter, aut lumbos præcingat, áut lucernam accendat. In lūbis itaquè concupiscentia carnalis ostenditur, in lucernis verò fides, & charitas Christiana monstratur. Jubens igitur Dominus lumbos nostros præcingi; concupiscentias carnis sinè dubio præcipit refrænari. Imperans autem, ut lucernas ardentes habeamus, hoc utiquè jubet, ut & lumine veræ fidei splēdeamus, & sanctæ charitatis operibûs ferveamus.

Lectio VII.

ISta, quæ de Evangelio proposuimus, cum Propheticis sermonibus conferamus. Utrumque enim Testamentum DEUS instituit, unus Dominus dedit: etsi sunt utriusque Testamenti diversa pro temporibus Sacramenta: con-

cordat tamen in utroque salutis humanæ sententia, qua præcipitur, ut non peccemus: & jubetur, ut bonis operibus insistamus. Per Isaiam Dominus omnes his admonet verbis: Auferte malum cogitationum vestrarum ab oculis meis, quiescite perversè agere, discite benefacere. Quid est enim: sint lumbi vestri præcincti, nisi quiescite agere perversè? Quid est: Sint lucernæ ardentes; nisi, discite benefacere?

Lectio IX.

PRæcinguntur enim fidelium lumbi, dum cõcupiscentia mala comprimitur, dum iniqua cogitatio cohibetur, dum libidini resistit animus, dum lasciviæ denegatur affectus, dum calcatur luxuria, dum avaritia contemnitur, & rapina, dum proximi læsio devitatur, dum superbia vincitur, dum invidia superatur. Ardent verò lucernæ fidelium, dum rectæ fidei regulam servant, dum in sinu Matris Ecclesiæ longanimiter perseverant, dum terrena contẽnunt, cælestia concupiscunt, dum solliciti pacem custodiunt, dum se invicem purè diligunt, dum mutuo se honore præveniunt, dum mansvetudine cordis, & humilitate proficiunt, dum misericordiæ opera libenter atque hilariter faciunt, dumque in operibus bonis, non nominibus, sed Deo, placere contendunt.

Te Deum laudamus.

NB. *Hæ Lectiones II. & III. Nocturni (excepta IX. lectione). recitandæ die Octava S. Hyacinthi S. Joannis Cantii, S. Stanislai Kostka, ac aliorum SS. Conf. si defuerunt propriæ.*

DIE VII. JULII.

In Festo S. Pulcheriæ Virginis Imperatricis Duplex Majus, de Communi VV. exceptis sequentibus.

Oratio.

DEUS, qui B. PULCHERIAM Virginem Tuã singulari Castitatis prærogativâ decorâsti, quique illi ad defendendam Ecclesiam Tuam summum Fidei amorem tribuere voluisti; concede, ut ejus intercessione Tibi puris mentibûs inhærentes: ab omnium hostium insidiis misericorditer liberemur. Per Dominum nostrum &c.

Lectiones primi Nocturni de Epist. S. Pauli. De Virginibus præceptum Domini non habeo &c.

In Secundo Nocturno. Lectio IV.

ÆLia PULCHERIA Augusta, Patre, Avo, Fratre, atque Viro Romonorum

norum Imperatoribus maximè nobilis, profligatîs suâ præsertim operâ hæticorum erroribûs, re &Catholico dogmate circa Incarnationis Mysterium, & Divinam Maternitatē constituto, multô nobilior, ab ipsa pueritia tantâ sapientiâ divinitûs prædita fuit, ut ii, quibus post Arcadii patris obitū Imperii procuratio, dum Theodosius adolesceret, cōmissa fuerat, ejus arbitratu omnia tacerent; essetque constans opinio, unius puellulæ virtute ac sapientia, quæ instare atque ingruere videbantur, pericula discussa, & felicitatem Imperio constitutam. Domi assidua disciplinæ exactrix, eam vivendi formam induxit, ut illa jam non Aula Imperatorum, sed Asceterium vulgò diceretur. Theodosium fratrem, Eudoxiam, quam illi matrimonio conjungendam curavit, Flaccillam, Arcadiam, Mariam sorores ita imbuebat bonîs moribûs, exercebatque ad virtutem, ut quibus ætate non multùm præstabat, eorum moderatrix, ac propemodum, mater esse videretur. Qua institutione Sorores quantùm profecerint, vel ex uno intelligi potest, quòd Pulcheriam imitatæ, se suamque Virginitatem DEO devoverunt; utque Augusta Virgo ea, quæ decreverat, ampliûs confirmaret, omnesque voluntatis suæ testes haberet, ex auro & pretiosis lapidibus sacram mensam in Ecclesia Cōstantinopolitana pro Virginitate sua, & Fratris Imperio dedicavit; & in fronte ipsius mensæ hæc eadem inscripsit.

Lectio V.

Potior autem ejus in Theodosio instituendo eluxit cura; eumque, ubi opus esset, mira quadam dexteritate corrigebat, qui quidem talis est effectus, ut absolutissimum optimi vereque Christiani Principis exemplar fuerit, dum Pulcheriæ consiliis est obsecutus. Post diuturnam cum Fratre concordiam, turbis malevolorum, fraude atque obtrectatione in Aula excitatîs, tempus nacta, quô sibi jam uni, Deoque vacare posset, secessit in Hebdomum, locum Byzantio suburbanum, ibique vitam agens pene Monasticam, aliquandiu se continuit; cùm verò felicitas Imperii unà cum ea exularet, à Fratre accersita, ubi deesse vidit, quâ prælia Domini pugnaret,

Deboram imitata, fide, ac religione armata processit, & missis in omnem partē Epistolis: hortando, monendo, minitando, non laboribus parcens, digna effecta est, quam Patres Cōcilii Chalcedonensis una omnium voce atque præconiô Custodem Fidei, pacis Conciliatricem, Expultricem hæreticorum, Piā, Orthodoxam, novam Helenam (sicut Martianum tunc Imperatorem novum Constantinum consalutarent; cuique S. Leo totius Romanæ Ecclesiæ nomine plurimùm gratularetur, ejusque causâ exultare se diceret, ac digna Deo vota persolvere, quòd de Nestoriana primùm impietate, mox de nefario Eutythetis errore perempto duplicem illi & palmam contulerat & coronam.

Lectio VI.

Atque hæ tantæ curarum moles, quas præsertim in Ephesino ac Chalcedonensi Conciliis Romanorum Pontificum auctoritate convocatis necessariò susceperat, nihilò illam ad cætera Christianæ pietatis officia obeunda fecêre segniorem. Assiduè cælestium rerum contemplatione, Sacrorum librorum lectione, corporis afflictationibus sponte susceptis, se exercebat, Psalmos de nocte unà cum Regiæ familiæ Principibus decantabat, Dei, ac Sanctorum (quorum & colloquiô non semel dignata est) cultrix eximia: quæ etiam summopere semper contendit, ut erga eorum Reliquias cultus augeretur. Deiparam imprimis coluit, cui hanc ipsā Deiparæ appellationem contra Nestorianorum blasphæmias asseruit: voluit namque summa Sapientiæ suæ dispositione Divina Providentia, ut per Virginem summa Virginis dignitas inoffensa penitus servaretur: quam etiam est imitata, servando perpetuam in ipso conjugio Virginitatem; cujus denique cultui amplificando complura templa regali plenè magnificentia excitavit, donariis auxit, reditibus locupletavit. In placanda Divina Justitia mira pietate enituit. Fuit erga pauperes misericordiâ planè singulari: quos & materna quadam caritate complexa est quò ad vixit & moriens eorum, quæ assidua effusissimaque liberalitas reliqua fecerit, scripsit hæredes. Quod cautum ab ipsa testamentô

fuit,

fuit, diligenter curavit Martianus, quem pari religionis studio, rebusque omnibus Imperiô dignissimum ipsa evexerat ad Imperium, sibique hanc ipsã ob causam, salvâ, quam DEO voverat, Virginitate, conjugem delegerat. Obiît anno quadringẽtesimo tertio, magno omnium luctu, maximisque Sanctorũ Patrum, cæterorumque ejus ævi Scriptorum laudibus celebrata.

In Tertio Nocturno

Lectio S. Evangelii secundùm Joannem C. 17. 3.

IN illo tempore dixit JESUS: Hæc est autem vita æterna, ut cognoscant te solum DEUM verum, & quem misisti, JESUM Christum. Et reliqua.

Homilia S. Cyrilli Episcopi Alexandrini.

De Fide ad Pulcheriam & Sorores Reginas.

Lectio VII.

SAnè vos sacras, castissimasque Christi omnium nostrum Salvatoris sponsas, religiosissimæ ac DEO dilectissimæ Imperatrices, orbis terrarum ornamentum, Sanctissimarumque Ecclesiarum decus optimo jure quisquis appellaverit, in quibus nimirum omne virtutum genus, omnisque ornatus Divinæ Majestatis oculis gratus acceptusque mirificè splẽdet. Neque hîs opibûs contentæ, omnem quoque curam, omneque studium adhibetis, quô fide recta, nullamque in partem vacillante, excellatis. Neque Christi Regnum capessere, & ea, quæ illi grata sunt, facere & sentire omittitis, partim quidem præclarîs actionibûs, partim rursum tum vestras Principum quoque vestrorum aulas, Virginitatis gloriâ condecorantes, partim denique sumptuosissima Templa Christo Domino excitantes; nam & hoc quoque pietatis studium inter cætera ille Sanctis vestris animis impertitus est

Lectio. VIII.

IGitur ex sacris literis vobis verè Sanctis Christi sponsis (quamquam ad quodvis opus bonum abundè instructæ videamini) aliquid depromam. Hinc etenim, & Emmanuelem verum ac naturalem DEUM & Virginem Matrem, quæ eum peperit, veram per ipsum Deiparam esse, planum fiet. Ait Christus: hæc est vita æterna, ut cognoscant te solum DEUM verum, & quem misisti JESUM Christum. Si

cum

cum solius verique DEI cognitione JESU Christi cognitionem necessariam, consociatamque esse oportet, & hoc ipsum æternam vitam conciliat. cui obscurum esse potest, Christū verum esse DEUM? Verbum sanè Caro factum est, sed mansit interim Verbū.

Lectio IX.

ET ego claritatem, quā dedisti mihi, dedi eis: ut sint unum sicut & nos unum sumus. Qualem itaque gloriam Filius à Patre accepisse se narrat, quam nobis deinde communem fecerit? Sanè ipse ab hac quæstione nos liberat, dum ait: ut unum sint, sicut & nos unum sumus. Nam etsi DEI Patris Verbum, secundùm propriam hypostasim alius à Patre esse dignoscatur, naturali tamen identitate unū planè & idem est cum illo. At quô pactô Verbum illud, unum quoque nobiscum factum est? Ad eundem omnino modum, puta secundùm essentialem, & naturalem identitatem. At cùm Divina natura tanto à creatura distet intervallô, ut secundùm essentiam cum ea coire nequaquam valeat; ecquô, inquis, modô secundùm naturam unum ille factus est nobiscum, qui omnem omnino creaturam excellit? Verbū factus est homo: ut quemadmodū in Deitate unū & idem est cum Patre, secundùm naturæ humanæ habitudinem sit unū quoque nobiscum.

In Festo B. Simonis de Lipnica Conf. Duplex minus.

Omnia de Communi Conf. non Pontif. præter sequentia.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, qui B. Simonem Confessorem tuum Evangelicæ prædicationis gratiâ sublimâsti; concede propitius, ut ejus doctrinæ pabulo nutriti, quæ tibi sunt placita exequentes, per semitas justitiæ ad cœlestem patriam feliciter pervenire valeamus. Per Dominum.

In primo Nocturno, Lectiones de scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

SImon in Oppido Lipnica Regni Poloniæ piis, honestisque Parentibus natus, ab ineunte ætate non obscuras exhibuit futuræ virtutis significationes; nam & Deiparam sūmo studio colebat, & puériles ludos aspernabatur. Cracoviam studiorū causâ missus, ibidem summa cum laude versatus est, &

bonis

bonis artibus liberalibusque disciplinis eruditus, in ea Academia primum gradum obtinuit, sed non multò post, cùm Ordo Minorum Observantium S. Joannis à Capistrano operâ, tunc temporis in Poloniam invectus Sanctitatis famâ clareret illud vivendi institutum, ut Deo liberiùs exservirer, amplexus est.

℟. Honestum fecit,

Lectio V.

IN Religione rerum cœlestium contemplatione assiduè addictus, corpus cilicio, flagellis, longaque esurie macerabat. Ferventissimo erga Deiparam amore actus, plures horas quotidie in precibus Eidem fundendis suaviter impendebat, diebusque illi sacris cilicio, quod continenter gestare consuevit, àliud asperius superaddebat. Præ maxima animi demissione vilissima quæque Cœnobii munera obire, hominum præconia, honoresque fugere, convicia verò, & adversa patientissimè ferre solemne habuit; castitatis perpetuus custos, à mulierum conspectu semper abhorruit. Delato sibi Concionandi munere, tanta eloquentia, tanto que fervore functus est, ut plures è vitiorum cœno ad rectam salutis semitam reduxerit, plures etiam ad mundi contemptum pertraxerit.

℟. Amavit eum.

Lectio. VI.

MArtyrii æstuans desiderio, in Palestinam non sine magnis itineris incommodis profectus est. Sed spe sublata Martyrii, postquam loca illa, in quibus Redemptionis nostræ Mysteria acta sunt effusa Spiritûs consolatione visitâsset, Cracoviam reversus est, ubi consuetis exercitationibus; sedulam operam navabat. Denique cùm pestilentia in eadem Urbe maximè grassaretur, & Simon ut erat charitatis plenus, ægrotantibus Sacramenta administrare, monita salutis exhibere, quoquomodo opitulari non prætermitteret, eodem & ipse morbo correptus, ad extremum vitæ pervenit. Itaque mortem nihil timens, cupiens dissolvi, & esse cum Christo, oculis in Christi è Cruce pendentis imaginem defixis, spiritum placidissimè Deo reddidit. anno à partu Virginis millesimo quadringentesimo octogesimo secundo

cundo quintodecimo Kalendas Augusti. Ejus corpus in Ecclesia Sanct Bernardini sui Ordinis prope Cracoviam elatum, innumeris cæpit clarere miraculis. Quare paucos post annos ut fidelium cultui fieret satis, in nobiliorem locum translatũ est. Hunc autem cultum, ab hominum memoria eidem exhibitum Apostolica sedes comprobavit.

℟. Iste homo perfecit.

In tertio Nocturno Homilia Venerabilis Bedæ Presbyteri in Evang. Nolite timere

DIE VII. AUGUSTI.

Octava S. P. N. Ignatii Duplex.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

Secundi Nocturni ut in festo S. Joannis Francisci Regis.

In Tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundùm Lucam.

Lectio. VII.

IN illo tempore: designavit Dominus & alios septuaginta duos. Et misit illos binos ante faciem suam in omnem civitatem, & locum, quo erat ipse venturus. Et reliqua.

Homilia Venerabilis Bedæ Presbyteri.

Ex Comment. in Lucam.

SIcut duodecim Apostolos formam, Episcoporum exhibere simul, & præmonstrare, nemo est, qui dubitet, sic & hos septuaginta duos, figuram presbyterorum, idest, secundi ordinis sacerdotum gessisse sciendum est; tametsi primîs Ecclesiæ temporibûs, ut Apostolica scriptura testis est, utrique presbyteri, utrique vocabantur Episcopi, quorum unum sapientiæ maturitatem, alterum industriam curæ pastoralis significat. Bene autem septuaginta duo mittuntur: sive quia totidem mundi gentibus Evangelium prædicandum erat: ut quomodo duodecem tribus Isáél, ita & hi propter exteras gentes destinarentur imbuendas: seu quòd ipso prædicantium numero totus orbis per Evangelium summæ & individuæ Trinitatis illustrandus intimabatur.

℟. Iste est, qui.

Lectio VIII.

SIcut solem hunc constat triduanum suæ lucis ambitum mundo per septuaginta duas horas afflare solitum: nam & Dominus ipse se diem, suos verò Apostolos horas appellat, dicens? Nonne duodecim horæ sunt diei?

Si

Si quis ambulaverit in die, non offendit. Et in psalmis præcipitur: benè nuntiate diem de die salutare ejus: hoc est, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero. Sed & multîs sanctæ scripturæ locîs per tres dies mysterium Trinitatis ostenditur, præcipuè quia Dominus tertia die resurrexit à mortuis. Sed & in veteri testamento populus ad montem Sina perveniens, die tertia legem accepit. Idem fluvium Jordanem, quô baptismi gratia commendata est, tertia, quā acta erat die, transivit. ℟. Sint lumbi.

DIE I. SEPTEMBRIS.

In Festo Beati Ladislai de Gielniow Ordinis Minorum de Observantia Duplex Primæ Classis cum Octava.

Pro universo Clero tam Sæculari quàm Regulari Regni Poloniæ & M. D. Litt. ex Decreto SS. D. N. Benedicti Papæ XIV. die 14. Julii. 1753.

Omnia de Communi Conf, non Pont. præter orationem & Lectiones II. & III. nocturni, quæ sequuntur.

Oratio.

DEUS qui Beatum LADISLAUM Religiosa perfectione voluisti omnibus prælucere, concede propitius, ut ejus exemplîs in virtutibus jugiter proficiamus, Per Dominum nostrum Jesum Christum &c.

In II. Nocturno.

Lectio IV.

LADISLAUS in Oppido Gelniovii Diæcesis Gnesnensis in Polonia natus, mirâ vitæ innocentiâ pueritiam transegit. Adhuc Adolescens in Ordine Fratrum Minorum Observantium Sancti Francisci, quorum antiquam disciplinam Sanctus Joannes à Capistrano non diu ante in Polonia propagaverat. solemnia vota nuncupavit. In arrepta Religiosæ perfectionis via, ita profecit, ut absolutæ Sanctitatis exemplar videretur. Assiduis jejuniis & vigiliis corpus subegit; Orationis & contemplationis gratiâ, charitate, humilitate, aliisq; religiosi hominis virtutibûs maximè enituit, ac regularem imprimis observantiam ardenti zelo promovit.

Lectio V.

CUm, cæteris, sanctitate, zelo, ac doctrina præluceret, ad regimen sui Ordinis assumptus est, sæpe Custodis Conventûs Varsaviensis, Vicarii Provinciæ Poloniæ munus summa cum laude obivit.

Divini verbi prædicationi operam navavit egregiam. Præ aliis autem virtutibus Obedientiam ac propriæ voluntatis abdicationem maximè coluit; cùm enim ei cænobii optio daretur, & socii, qui famularetur, è superiorum nutibus pendere se velle professus est. Singulari pietate, ac devotione erga Christi Domini Passionem afficiebatur, quæ tam altè ipsius menti hærebat, ut illius memoriam suis in concionibus nunquam omitteret.

Lectio VI.

SAcro Parasceves die cùm de Dominica Passione ad populum concionem haberet, eiq; Christi dolores & cruciatus præ oculis poneret, sacratissimum JESUS nomen ingeminans in extasim raptus est & super ambonem universo spectante populo elevatus. Mox languore correptus, plenus meritis, ac omnibus Ecclesiæ Sacramentis ritè, sanctèq; refectus migravit ad Dominum quarto nonas Maji Anno millesimo quingentesimo quinto, & in Ecclesia sui Ordinis Varsaviæ sepultus est. Ejus merita & sanctitatem statim post mortem miraculis DEUS comprobavit; præsenteq; in suis calamitatibus opem agnoscentes Poloni & Lithvani inter suos primarios Patronos Beatum Ladislaum adlegerunt. Ipsius cultum summus Pontifex BENEDICTUS XIV. ratum habuit, & Apostolica auctoritate amplificavit.

In III. Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundùm Lucam.

In illo tempore dixit JESUS Discipulis suis: Nolite timere pusillus grex, & reliqua.

Homilia Sancti Petri Chrisologi.

De terrenorum cura despicienda Ser. 23.

Hodie Dominus Evangelici gregis pusilla, & tenera primordia, quã blanda exhortatione fit consolatus, audîstis. Nolite, inquit, timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Aufert spes anxias, dubios tollit eventus, omnemq; propellit & excludit timorem, quando in exordio ipsum nascentibus pollicetur; quoniam complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Quis de victu? quis de vestitu? quis de plebeio censu & vernalis cespitis vilitate suspi-

suspirat? de regno certus, de dominatione securus, satis sibi invidet, qui elevatus ad summa, ipse se ad humilia dejicit, ad egena deponit.

Lectio VIII.

SEd scire convenit, Pater iste quis est? vel quod regnum aliis suis repromittit? Quis sit iste Pater? quotidie te confitente cognoscis, cum clamas; Pater noster, qui es in cælis, Qualis autem sit? ipsâ operum magnitudine pervidisti, ex nihilo fecit cælum, terram solidavit ex liquido, montes statuit ad stateram, maria inter legitimos terminos sola præcepti authoritate conclusit. Verùm si regni, quod promittit pusillis, desideras noscere qualitatem? ipse aperit sic dicendo: sinite parvulos venire ad me, talium enim est regnum cælorum.

Lectio IX.

ESse in cælo mirũ est, in cælo vivere est Majestatis, jam regnare in cælo quanti sit? sensus deficit æstimare mortalis, & tamen homo, quod æstimare non potes, percepisti, Apostolo sic dicente: Quod oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit, quæ præparavit DEUS diligentibus se; & quod te mereri dubitas, habere te & possidere jam cogeris confiteri. Quid ergo cum terra illi, qui possidet cælum? quid illi cum humanis, qui adeptus est jam Divina? nisi fortè placent gemitus, eliguntur labores, amantur pericula, pessima mors delectat, & illata mala bonis sunt gratiora collatis.

Te Deum laudamus.

DIE XXVI. SEPTEMBRIS.

In Festo B. Josaphat Archiepiscopi Potocensis Mart. Patro. Reg. Pol. Duplex. Pro Universo Clero tam Seculari quàm Regulari.

Omnia de Communi unius Mart: præter sequentia.

Oratio.

OMnipotens sempiterne DEUS, qui B. Josaphat palmâ Martyrii condecorando, Ecclesiæ Catholicæ novum apud te intercessorẽ providisti, quæsumus, ut ejus meritis & auxiliô, à malis omnibus liberati, Tuo Nomini studiosiùs serviamus. Per Dom. Nostr. &c.

Lect. 1. Noct. de scriptura.

In 11. Nocturno.

Lectio. IV.

BEatus Josaphat Konczewicz Martyr, natus

est annô millesimo quingẽtesimo octogesimo quarto Vlodimiriæ, ubi puer admodum, scintillâ è Crucifixi imagine ad pectus ejus delapsâ, ad futuram Sanctitatem initiatus est. Juveniles annos egressus, Vilnæ habitum & disciplinam Religiosam Ordinis S. Basilii ad ædem SS. Trinitatis, quam Uniti obtinebant, suscepit.

℟. Honestum fecit. &c:

Lectio. V.

DEinde, sanctæ memoriæ Velamino Rucki se conjunxit, & cum illo plurimùm restauratione Ordinis S. Basilii Magni, & in Russis ad unionem cum S. Romana Ecclesia revocandis laboravit. Mirus sui contemptor, atq; afflictor, alienæ salutis, Diviniquè honoris indefessus Zelator, Schismaticorum, atquè Hæreticorum, ita fortunatus ad Ecclesiã aggregator, ut ab illis vulgò nominaretur: Raptor animarum.

℟. Desideriũ animæ &c.

Lectio VI.

PRimùm Archi-Mandrita Vilnensis, deinde Archi-Episcopus Połocẽsis, post multos labores & pericula suscepta, vitam deniquè pro sancta Unione posuit, Vitepsci in Civitate suæ Diæcesis, annô Domini millesimo sexcentesimo vigesimo tertiô. Nam cùm absolutis precibûs matutinîs, ex Ecclesia rediens, orationi interea procumbens vacaret, à plebe Schismatica invasus, comprehensus ac pessimè tractatus, gravissimè fuste in fronte vulneratus, mox securi in capite ictus, cùm adhuc semivivus manum extulisset, quasi crucis signô se munire volens, plumbi glande occisus est, & in fluvio Dźvina submersus. Corpus ejus extractum, Połociæ in Cathedrali Ecclesia sepultum est. In vita virtutibus clarus, post mortem miraculis à Deo illustratus, ab Urbano VIII. Annò Domini millesimo sexcentesimo quadragesimo secundo die 14. Decembris Beatorum Martyrum Catalogo annumeratus est,

℟. Stola Jucunditatis, &c.

In tertio Nocturno, Homilia Evang. Si quis vult post me venire; *ex Communi unius Martyris secundo loco.*

DIE XVII. OCTOBRIS.

Octava S. Francisci Borgiæ, Duplex. Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente. Lectiones secundi Nocturni, ut in die Octava S. Joannis Francisci

dùm Matthæum.

Cap. 19. Vers. 13.

IN illo tempore oblati sunt Jesu parvuli, ut manus eis imponeret. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

In Psalm. 112.

Lectio VII.

NOstis, Fratres, & sæpissimè audîstis Dominum in Evangelio dicere: Sinite pueros venire ad me; talium est enim regnum cælorum. Et iterum: Siquis non receperit regnum Dei sicut puer, non intrabit in illud. Et multis aliis locis Dominus Deus noster per singulare humilitatis exemplum superbiam veteris hominis ad innovandam humiliter vitam similitudine puerilis ætatis accusat.

℟. Iste est.

Lectio VIII.

QUapropter charissimi, cum cantari auditis in Psalmis: Laudate pueri Dominum; ne arbitremini, ad vos istam exhortationẽ non pertinere, quia jam corporis pueritiam supergressi vel juvenili decore virescitis, vel senili honore canescitis. Omnibus enim nobis dicit Apostolus: Nolite effici pueri sensibûs; sed malitiâ parvuli estote, ut mentibûs perfecti sitis. Quâ malitiâ maximè, nisi superbiâ? Ipsa enim de vana granditate præsumens non sinit hominem ambulare per arctam viam, & intrare per angustam portam. Pueri autem facilè intrant per angustam portam, & ideo nemo, nisi ut puer, intrat in regnum cælorũ.

℟. Sint lumbi.

Lectio IX. de Simplici si occurrat; quodsi nullum occurrerit, VIII. Lectio dividatur in duas.

DIE III. vel IV. infra Octavam.

In I. Nocturno de scriptura occurrente.

In II. Nocturno ut in loco.

In III. Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Cap. 19. Vers. 13.

IN illo tempore oblati sunt Jesu parvuli, ut manus eis imponeret. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Nysseni.

Orat. de Pulcherâ

Lectio VII.

NOstis prorsus tenenram hanc columbam, quæ in nido regio nutriebatur, quæ jam primùm quidem nitidîs pennîs volucris evadebat, sed ætatem gratiîs & virtutibûs supe-

superabat, ut relicto nido discesserit, ut ex oculis nostris avolaverit, ut eam invidia repentè de manibus nostris rapuerit: sive colūbā hanc dicere oportet, sive recens pullulantem florem, qui nondum quidem totô suo splendore ex gemmis ac vaginis emersisset, partim verò in lucem emersurus speraretur: nec eo minùs in exigua atque imperfecta sui parte mirum in modum resplenderet.

℟. Iste est.

Lectio VIII.

NOn nostrum verbum, Fratres, dicemus, sed dictum ex Evangelio no bis recitatum in medium afferemus. Audistis Dominum dicentem: Sinite parvulos pueros, & ne prohibeatis eos, venire ad me; talium enim est regnum cælorum. Proinde etiamsi à te discessit puer: attamē ad Dominum recurrit; tibi oculum clausit, sed lumini æterno aperuit; à tua mensā remotus est; sed Angelicæ adhibitus. Hinc planta revulsa est, at in paradiso sata est; de regno ad regnum traducta est, purpuræ florem exuit; at superi regni amictum induit. Vides, quæ quibus commutaverit?

℟. Sint lumbi.

Lectio IX.

COrporis decor non ampliùs apparet; non enim vides ejus veram animi pulchritudinem, qui nunc in conventu Cælitum exultat, atque lætatur. Quam speciosus ille oculus, qui Deum videt! quàm suave os divinarum laudū decantatione exornatum! Ex ore enim, inquit, infantium & lactentium perfecisti laudem. Quam pulchræ manus, quæ nunquam malum operatæ sunt; quàm decori pedes, qui ad nequitiam atque malitiam non accesserunt, neque in via peccatorum vestigium suum impresserunt: quàm speciosa tota animæ illius facies, non lapidum fulgoribûs ornata; sed simplicitate, integritate, & innocentiâ resplendens.

DIE IV. vel V. infra Octavā,
In I. Nocturno Lectio de scrip.
In II. Nocturno ut in loco.
In III. Nocturno.

Lectio Sancti Evangelii secundùm Matthæum.

Cap. 19. v. 13.

IN illo tempore oblati sunt Jesu parvuli, ut manus eis imponeret. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi. *In Psalm. 118.*

Lectio

Lectio VII.

QUid parvulus, nisi humilis! Hæc sunt mirabilia testimonia tua, Domine, quæ scrutata est anima parvuli hujus & ideo invenit, quia humiliatus est & parvulꝰ factꝰ est. Quis enim facit mandata tua sicut facienda sunt, id est ex fide, quæ per dilectionem Dei operatur, nisi ejus in corde per Spiritũ Sanctum ipsa dilectio diffundatur? Hoc etiam iste parvulus confitetur. Os meum, inquit, aperui & attraxi spiritum, quia mã data tua desiderabã. Quid desiderabat, nisi facere mandata divina? Sed non erat, unde faceret infirmus fortia, & parvulus magna. Aperuit os, confitens, quod per se ipse non faceret: & attraxit, unde faceret.

℟. Iste est, qui ante Deũ.

Lectio VIII.

JUnior sum ego, inquit, & contemptus; justificationes tuas non sum oblitus. Non sicut inimici mei, qui obliti sunt verborum tuorum. Videtur autem minor ætate non oblitus justificationes Dei, dolere pro inimicis suis ætate majoribus, qui obliti sunt. Nam quid est, junior ego non sum oblitus, nisi illa majores obliti sunt? Sed contemptum se dicit hic junior: ideo factus est major; quia ignobilia, & contemptibilia mundi eligit Deus, & ea, quæ non sunt tanquam sint, ut ea, quæ sunt, evacuentur. Et ecce sunt novissimi, qui erant primi, & primi, qui erant novissimi.

℟. Sint lumbi.

Lectio IX.

ISte autem junior non est oblitus, quia non suam voluit habere justitiam, sed Dei; de qua etiam nunc dicit; Justitia tua justitia in æternum. Propter hanc passus est persecutionem junior, à majore, ut diceret junior, quod sequitur; Tribulatio, & necessitas invenerunt me, mandata tua meditatio mea est. Sæviant, persequantur; dum tamen mandata Dei non relinquantur, & ipsis mandatis, etiam qui sæviunt, diligantur. Intellectũ da mihi, & vivam. Intellectũ poscit iste junior; quem si non haberet, non super seniores intelligeret. Sed eum poscit in tribulatione, & necessitate, quo intelligat, quàm sit contemnendũ, quod ei possunt auferre persequentes inimici, à quibus se dicit esse contemptum.

DIE Octava S. Stanislai Kostka.

In primo Nocturno.

Lectio de scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Ennodii Episcopi.

In vita S. Epiphan. Episcopi Ticin. *Lectio IV.*

BEati Stanislai parentũ quid retexam sanguinis prærogativam, quorum familiæ & nobilitatis caput est filius? Hic processu temporis & laboris ad sextum & decimum ætatis annum divino favore perductus cana consilia in annis puerilibus meditabatur. Vernabat in illo præ cæteris mater bonorum operum verecundia. Formositas lucis corporeæ index animæ fuit. Ridebant genæ; nitida simul labia commendabant dupliciter mella sermonum: necnon quocunque vertisset oculos, serenitatem mentis nuntiabat aspectus; frons ceræ pulchritudinis & candoris illius, quæ Solis passa radios colorem traxit ab æthere: vultus vitæ similis.

℟. Honestum fecit.

Lectio V.

ERat [illegible]rioribus sancta in [illegible]gentibus obsecundans, æqualibus blandus atque officiosus, sequentibus mera charitate communis; nulli se præferens, cùm religioso cursu per cœlestem tramitem omnibus anteiret, laudationis amore vacuus, cùm quotidie in eo laudanda adolescerent. De pudicitia Juvenis mei quid loquar? carnem se habere nisi cùm se moriturum esse meminerat, nesciebat. Utebatur lectione pro requie; quid libri docuissent, vitâ signabatur. Jam si illa retexam, quas inimicorum sustinuit insolentias, quali procellas pessimorum virtute contempsit; ad hæc enarranda lingua non sufficiet. Sub tali cruce triennium duxit, soli Deo dolorum suorum secreta manifestans. Romam petiit; in quo itinere quid molestiarum sustinuerit, quid virtutum gesserit, festinans ad majora prætereo.

℟. Amavit eum.

℟. *Lectio VI.*

COnversi illico omnium oculi: nemo illum in mortalium numero computabat, cui omnia cælestis gratiæ videbantur bona constare. Talis jam ad decimum octavam ætatis suæ pervenit annum; in quo servorum Dei numero dedicatus, senum

cætibus

cætibus puer adjunctus est. Stupuerunt plurimi, qui mores illius cum ætatis immaturitate jungebant; seram credebant dignitatem hanc redditam esse, qui noverant. Scimus juvenem istum non oportere pro ætatis immaturitate censeri; nec debere gravis consilii hominibus teneros pro quoquam obice annos afferri. Vir namque cana morum integritate probabilis geminata laude dignus est, illi ad venerabile men-
is imperium puerile coras obtemperet. Conver-
o, non anni. aut ado-
ntiam aperit, aut se-
am.

· Iste homo perfecit.

In tertio Nocturno.

sancti Evangelii se-
Matthæum.
· 19. v. 13.
pore oblati sunt
vuli, ut manus
ret. Et reliqua.
enerabilis Bedæ

ath, Cap. 10.
ctio VII.

arvulos venire
ilium est enim
Significan-
est, non
t, non
mo-
em

haberent innocentiam & simplicitatem, præmiū repromitti. Quisquis non receperit regnum Dei velut parvulus, non intrabit in illud. Sicut puer non perseverat in iracundia, non læsus meminit, non videns pulchrā mulierem, delectatur; non aliud cogitat aliud loquitur: & vos nisi talem habueritis innocentiā & animi puritatē, regnū cælorum non poteritis intrare. Et complexans eos benedicebat. Complexus benedicit parvulos, ut humiles spiritu sua benedictione, gratia, & dilectione dignos esse significet.

℟. Iste est, qui ante Deū.

Lectio VIII.

Quidam genu flexo ante eum, rogabat eum dicens: Magister bone, quid faciam, ut vitam æternam percipiam? Audierat, credo, iste quæsitor vitæ æternæ, tantùm eos, qui parvulorum velint esse similes, dignos esse introitu regni cælestis, atque ideo curam gerens tractatus certioris, poscit sibi non per parabolas, sed apertè, quibus operum meritîs vitam æternam consequi possit, exponi. Jesus autem dixit ei: præcepta nôsti. Hæc est puerilis innocentiæ castitas, quæ nobis,

Octava S. Franc. Xav.
bis imitanda proponi-
, si regnum Dei vo-
nus intrare. At ille
spondens ait: Magi-
r, hæc omnia obser-
vi à juventute mea.
℟. Sint lumbi.

Lectio IX.

Homilia Dominicæ occur-
tis.

DIE X. DECEMBR
Octava S. Francisci Xav
Duplex.

Lectiones primi Noctur
scriptura occurrente.

Lectiones secundi Nocturn
Sermone S. Bernardi Abb
Gaudete in Domino
ctissimi &c. *ut in die.* O
S. Joannis Francisci
pag. 12.

